125 års jubilæum for jernbanen

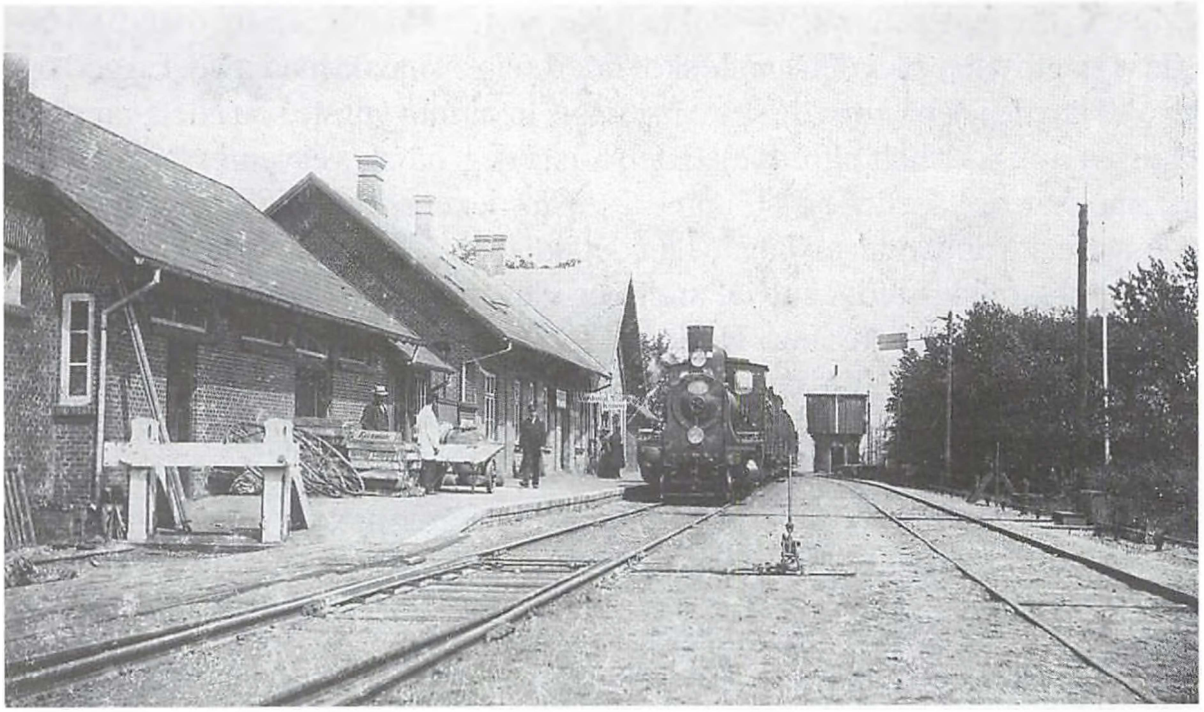
Jernbanen i Gørding åbnede 3. oktober 1874

Af Christian Sørensen

Jernbanens øverste ledelse ville have banen lagt i Gørding by, således at stationen skulle ligge hvor nu forsamlingshuset ligger, men det satte landmændene sig imod. Grunden var, at dyrene ville blive bange for togene. Det var også der skolen, kirken og klædefabrikken fra 1873 lå, og så var der jo åen. Også bykroen med købmandsbutik var et stort aktiv for hestekøretøjer, når landmændene ville i kirke.

Styrelsen lod folket råde og banen kom længere mod syd, hvor Gørding Stationsby så voksede op.

Hvor banen kom til at ligge, var der ingen forretninger af nogen slags, der lå en gård (opført 1872) omtrent der, hvor den gamle brugsforening lå (Nørregade 5). I 1875 blev Hotel Gørding opført og snart efter fulgte købmandsforretningen, som skuespiller Niels Johnsens forældre overtog, og Gørding Tøm-

Billede af Gørding station fra ca. år 1900. Sporet til venstre fører ind på Tømmerhandlen, hvortil der blev leveret meget træ . I baggrunden ses vandtårnet som forsynede damplokomotiverne med vand. En vindmølle pumper vand i vandtårnet. Der er kommet telefon, men endnu ikke el. (Foto: ?)

merhandel som Laust Nielsen startede i 1877. Der var kun 7 familier i Gørding St.

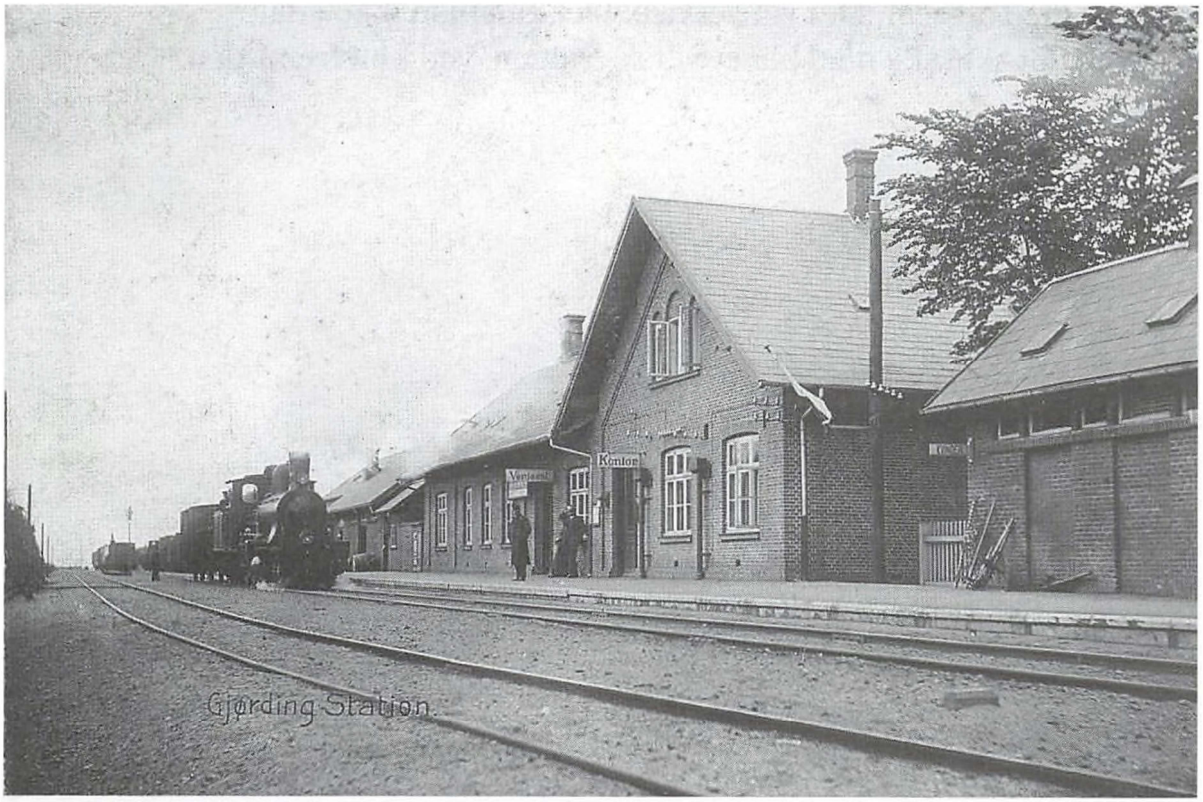
Da banen var en realitet, kom der gang i byggeriet, der voksede en rimelig stor by op. Gørding havde et godt opland både mod nord og syd. Forretningerne fik deres varer: Jernbane adresse Gørding, det har tidligere været omtalt i lokale bøger. Trafikken ad landevejen gik med heste, og i den tid hestene skulle hvile faldt megen handel af til byens forretninger.

På stationen var der en forstander, 2-3 assistenter, 3 portører, sidst men ikke mindst en ledvogter. Først var der 2 led, der skulle lukkes, senere kom der bomme – det var et 24 timers job.

Posten blev hentet i Ribe en gang om ugen, først i en sæk på nakken, senere, da der kom mere post, kom det med en trillebør. Posten blev afleveret på Bykroen i Nørre Gørding, hvor man betalte for portoen. Det var før banen blev åbnet, altså »i de gode gamle dage.«

Et møde med kongeparret!

Kong Frederik og Dronning Ingrid havde i 1948 været på besøg i Ribe med toget. Da var Gørding heldig, for på tilbagevejen til København, måtte toget

Billede fra samme periode fotograferet til modsatte side. Et tog holder, og røg og damp kommer op af skorstenen, og bag toget ser det ret øde ud. (fotografierne lånt af Chr. Sørensen).

standse her, på grund af et tog østfra skulle passere, det var inden dobbeltsporet kom, så toget med Kongeparret blev sat på vigesporet. Det havde fru ledvogter Christensen fortalt til hele byen. Da så toget kom dampende og holdt, var hele perronen fyldt af mennesker, der stod vi og så og så, men ingen sagde noget. Førstelærer og senere skoleinspektør Larsen Pedersen var der også, men der var ingen tegn på at nogen ville synge eller tale.

Vi var der naturligvis også, samt vore 2 døtre Hanne og Dorte. Så forsvandt Hanne hun løb hjem efter blomster fra haven, da hun kom igen, greb skuespiller Niels Johnsen Hanne og ville over til Kongeparret med blomsterne, men det gik Hanne ikke med til, så måtte Dorte. Johnsen tog hende på armen, løb over sporet. Dorte græd, men fik da afleveret den lille buket og – fik et kongeligt klap på hovedet. Så var tiden kommet, da toget skulle køre, og jublen brød løs.

Hvad har mon Kongeparret talt om på vej til København?

I dag har banen ikke den store betydning for transport af varer, det er bilerne, der klarer det. For publikum, der vil benytte banen, kan det være en prøvelse. Stationen er lukket, ventesalen er lukket, billetter fra en automat. I kulde regn og sne må man stå ude .

Nej, dengang man kunne ringe til et firma i Esbjerg før middag, og så kom varerne med 3-toget. Det var service. Det kan man ikke i dag.

Hvad der skal ske med baneoverskæringen, ved kun fremtiden.

Christian Sørensen, født i Gørding 1914. Fhv. Bogtrykker, Nørregade 21, 6690 Gørding